

Günfactor na Vijfjien jaar Sappeli

RECENSIE

ARNÖ VAN DER HEYDEN

Gebeurtenis Arno van der Heyden met 'Zó' Met Bas Mulder (piano) en Pjotr Wiese (decor en fotowerk) **Gezien** 7/9 Engelbert (Groningen), De Engelstede **Publiek** 37 **Nog te zien** 21/9 Winschoten, De Tramwerkplaats; 19/10 Zijldijk, 't Fivel-hoes; 9/11 Ekehaar, Hek van de Dam; komend jaar Bedum, 29/3 Den Andel en 3/4 Hoogezaand

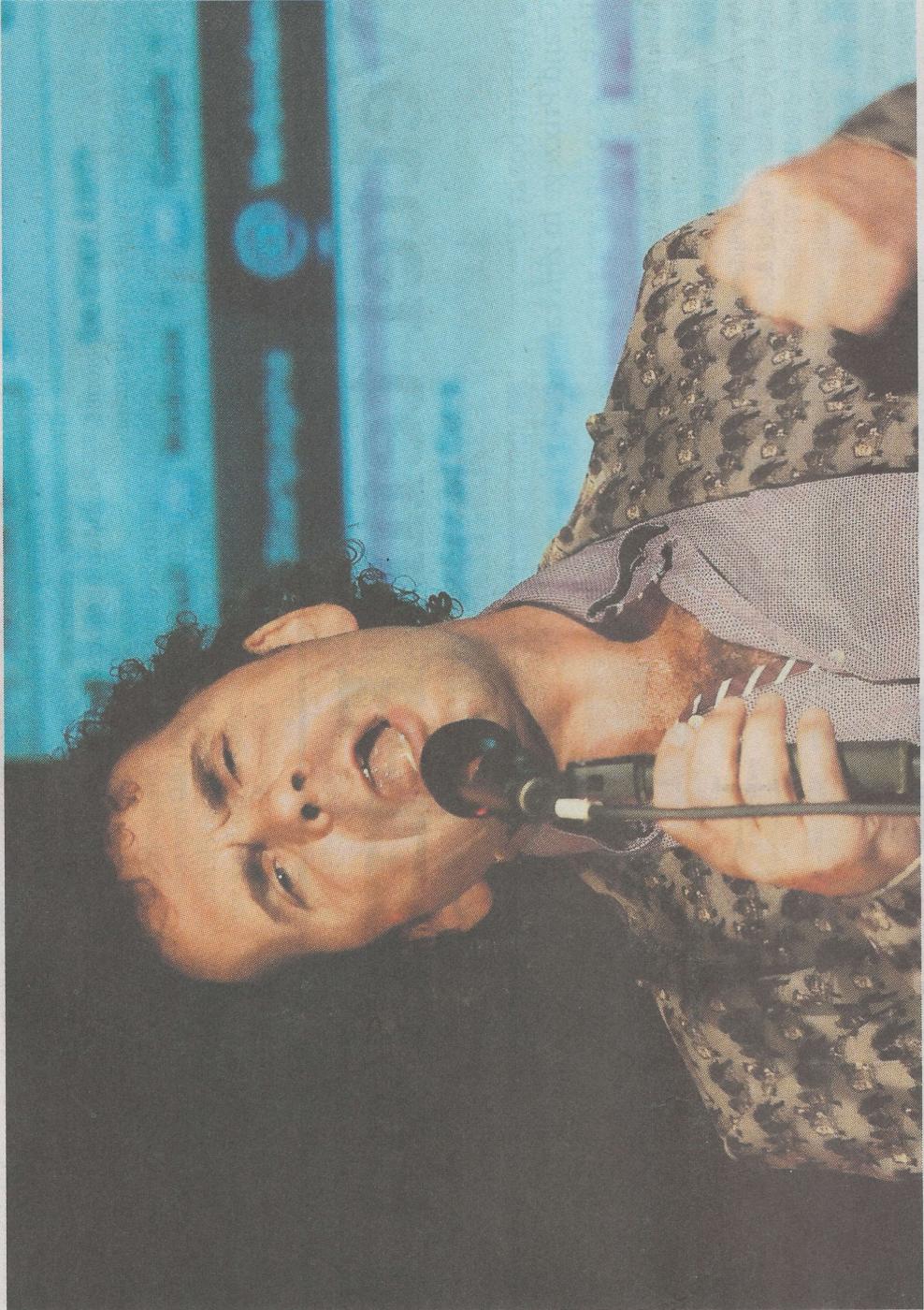
Door Jacques J. d'Ancona

Tja, zo'n zaaltje van De Engelsteede in Engelbert, aan de rand van de stad Groningen, zit niet meer dan halfvol. Toch heeft de cabaretier van dienst de behoefte om mensen die er niet zijn ook bij de voorstelling te betrekken'. Dat is interessant. Je maakt het zelden mee en het is alleen de vraag of het wil lukken. Arno van der Heyden heeft er iets op gevonden. Zijn programma haakt intensief aan bij de sociale media en in het verlengde daarvan looft hij zijn jubileum-cd uit als prijs voor de leukste twetteraar. Op een scherm, tegen de achterwand van het toneel, is het mogelijk zijn volgers te volgen.

Het zit hem mee. Vijftien jaar sappelen in diverse circuits is niet voor niets geweest. Hij heeft Krediet opgebouwd en is eraan toe dit op zijn eigen manier te verzilveren. De gunfactor is honderd procent als hij zonder pretenties op tournee trekt langs kleine theaters en dorpshuizen, al gaat het gelukkig niet uitsluitend over Facebookvrienden. Van der Heyden blijft een theatermaker, de man van de liedjes die zich ongeremd overgeeft aan

zijn passie en in staat is het publiek mee te nemen op de golfslag van het programma Zó.

Hij heeft er werk van gemaakt. Dat gaat hij doen in elke plaats waar hij aanlegt met zijn vaste begeleider en de tweede stem sinds vijftien jaar, de pianist Bas Mulder. Daarnaast kan hij rekenen op de snelle Pjotr Wiese, die fotomomenten in beeld brengt en alles wat er verder toe doet. Op de dag van de voorstelling kamen ze uitgebreid

het dorp uit, op zoek naar waardevolle mensen en maken ze opnamen die bijdragen tot de sfeer die de avond bepaalt. Bovendien (en dat is maatgevend) geven ze het optredeniets mee van exclusiviteit, de routineuze klus voorbij. Want in zijn conference komt het allemaal een keer aan bod. Knap.

Natuurlijk is Arno van der Heyden onvermijdelijk de romanticus die hij altijd is geweest. Een cabaretiere met de Franse inslag in zijn

stem, en als het moet een viool, de gitaar of een zingende zaag bij de hand. Vooral een chansonnier dus, die als een middeleeuwse troubadour vol weemoed vertaalt van zijn reizen en ontzettend graag vrienden wil maken. Vocaal belt hij heftig dat er altijd iets te dromen moet zijn, maar de confrontatie mijdt hij niet. In Zó is het lied over het rijk der kneuzen allerminst vrolijk en een gezochte gelgenheid om een mep uit te delen.

▲ Arno van der Heyden in het programma 'Zó', tegen de achtergrond van het screen. Foto: Jan Kanning